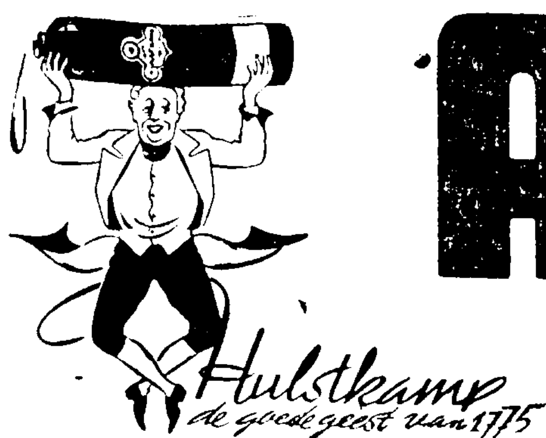
67ste JAARGANG No. 7768 WOENSDAG 18 JANUARI 1950 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ 1.—, ƒ 1.25 en ƒ 2.— per cm. kolomlengte.

Hoofdred.: Ad. Versney
Uitgave van de N.V. Paulusdrukkerij, te Willemstad, Curaçao
Adres: Redactie en Administratie: Consciëntiesteeg 27 — 29
Postbus no. 80, tel Administratie 3550. Redactie 3858

Agent voor Aruba, Oranjestad, Arturo M. Arends, Korteweg, postbus 19; voor Aruba San Nicolas, G. D. Holstee. Bankiers Hollandse Bank Unie, N.V. Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao.

Welkom, Prins der Nederlanden

Zijn bezoek verstevigt banden van trouw tussen Nederland en Caraïbisch Holland

Het historisch moment

Het historisch moment in de geschiedenis der zes Nederlandse Antillen is daar. Z.K.H. Prins Bernhard, Prins der Nederlanden, heeft hedenmorgen voet op Antilliaanse grond gezet.

De waarlijk ontroerende debarkatie van onze Prins heeft in ons innerste weer doen beseffen de onverbreekbare band met het Vorstenhuis van Oranje en Zijn leden, waarvan de Nederlandse Antillen er een op eigen bodem mogen begroeten. Het is waar, dat de aanhankelijkheid aan het Huis van Oranje zo sterk en zo innig met onze volksaard is verweven, daarom willen wij ons hart laten spreken en uiting geven aan onze trouw, onze liefde, aanhankelijkheid en belangstelling.

De aankomst van de Prins der Nederlanden is een schone dag. Wij hebben er verlangend en ongeduldig naar uitgekeken als naar het schone doel van een mooie weg, het is een van de belangrijkste dagen in het leven van de Nederlandse Antillen; zoals het voor het volk een vreugde voldoening is Prins Bernhard in zijn midden te weten, zo kan onze Prins zich gesterkt voelen door de hartelijke genegenheid van de ettelijke tienduizenden, die op dit kleine stukje grond, verdeeld als verstrooide parelen in de Caraïbische wateren, de strijd om het bestaan voeren en door dit bezoek is de Prins dichter naar het hart van ons volk toegegroeid.

Het is voor ons telkens weer verrassend hoevelen die hier de Prins ontmoet hebben een herinnering aan hem in hun gedachten dragen, en het zijn geenszins alleen de upper-ten, maar ook de gewonen uit alle kringen en lagen, die getroffen waren door de prettige eenvoud en hartelijkheid van de prins.

Is het zijn ontwapenende innemendheid, die de harten van allen, die hem reeds ontmoetten, van stonde af aan heeft veroverd of is het de eenvoud van de ware sportsman,

Als gemaal van een vrouw, die de hoogste waardigheid in het Koninkrijk der Nederlanden bekleedt, onderscheidt de prins zich in niets van millioenen anderen, omdat eenvoud en natuurlijkheid zijn eigenschappen zijn. Dit is de sleutel van Prins Bernhards kracht en persoonlijkheid. Op deze dag roepen wij de Prins een hartelijk welkom toe op onze eilanden, die meer dan door traditie en andere oer-culturele landen verbonden zijn met het lage land aan de Noordzee. En wij prijzen ons gelukkig om op gepaste wijze uiting te kunnen geven van onze oprechte blijdschap over dit Prinselijk bezoek.

Want — zoals wij reeds eerder schreven — voor de Nederlandse Antillen is dit bezoek de erkenning van de grote vorderingen, die zijn gemaakt, het is een eer, een verdiende eer, een bewijs, dat de Antillen met Suriname leden zijn geworden van de volkerenfamilie onder Oranje, in de ware zin des woords. Ondanks vrijwordingen zal ons volk toch onderscheid weten te maken en een ogenblik zich willen bezinnen op die grote en nauwe BAND, die bestaat en juist in deze tijden van vrijwording zichtbaarder wordt in zijn innerlijke kracht, zijn warmte, hartelijkheid en diepe betekenis, verpersoonlijkt in de charmante Prinselijke Figuur van Bernard der Nederlanden. Daarom, welkom in de Antillen.

Onze vurige wens

Het is heden voor de tweede maal, dat Zijne Koninklijke Hoogheid deze eilanden bezoekt en het is voor ons gehele volk een grote vreugde Hem te verwelkomen.

Wij allen zijn verheugd en dankbaar, dat het Hare Majesteit onze geëerbiedigde Koningin behaagd heeft Haar Gemaal tot ons te doen komen. Dat wij Hem een enthousiaste ontvangst hebben bereid, spreekt vanzelf en ik ben ervan overtuigd, dat Zijne Koninklijke Hoogheid op alle eilanden een zelfde ontvangst zal wachten. In Prins Bernhard brengt het volk eer en hulde aan onze vorstin, H.M. Koningin Juliana, aan Haar Koninklijke Huis, aan het Huis van Oranje.

Prins Bernhard komt hier niet als een vreemde. Gedurende de oorlogsjaren bracht Zijne Koninklijke Hoogheid hier een kort bezoek, onder de moeilijkste omstandigheden van de oorlogstoestand. Het Nederlandse volk verkeerde toen in grote verdrukking, de Koninklijke familie was uitgeweken naar een bevriend land van bondgenoten. Thans is Nederland weer vrij en onafhankelijk, onder het zegenrijk bestuur van een Oranje. Zijne Koninklijke Hoogheid zal ook hier veel verandering zien. De economische ontwikkeling van de Antillen, in het bijzonder van Curacao en Aruba, was de laatste jaren zeer voorspoedig. Het zal ons aller taak zijn om in deze weinige dagen van het bezoek aan Zijne Koninklijke Hoogheid een zo goed mogelijk beeld te geven van wat de Nederlandse Antillen thans zijn, wat het volk van deze eilanden is en doet. Ik geloof, dat het programma van het bezoek van Prins Bernhard zodanig is samengesteld, dat Zijne Koninklijke Hoogheid met het volk in ziin verschillende geledingen kan kennis maken, en dat Zijne Koninklijke Hoogheid zoveel mogelijk van de verschillende eilanden ziet.

Ik hoop, dat het hele volk zal meewerken, niet alleen om Zijne Koninklijke Hoogheid een waardig welkom te bereiden, doch ook om het verblijf op deze eilanden zo aangenaam en zo nuttig mogelijk te doen zijn. Met die medewerking van U allen ben ik er zeker van, dat Zijne Koninklijke Hoogheid een indruk zal ontvangen van de Nederlandse Antillen, die Hem steeds in herinnering zal blijven en waaraan Zijne Koninklijke Hoogheid steeds met vreugde en voldoening zal terugdenken.

Dit is onze vurige wens.

L. PETERS,

Gouverneur van de Nederlandse Antillen.

Zo is onze Prins in leven en werken

Het is en blijft Oranje

Film, geschrift en persoonlijk contact hebben het Nederlandse volk vertrouwd gemaakt met het dagelijkse leven in het paleis Soestdijk. Kleine bijzonderheden over karakter en aanleg van de vier prinsesjes: Beatrix, Irene, Margriet en Marijke, zijn een ieder bekend; ja, beter nog dan de levensloop van de Prins der Nederlanden, wier leven in ons volk zich kenmerkte door een grote bescheidenheid en eenvoud. Achtte de Prins een van de belangrijkste taken de opvoeding van zijn kinderen, toch werd een deel van zijn werkzaam leven gevorderd door representatieve arbeid.

Vrienden schetsen hem als een vrolijke, sportieve jongeman, die eenvoudig door het leven wenst te gaan en wiens belangstelling vooral uitgaat naar wetenschappelijke en culturele vraagstukken. Buitengewoon beminnelijk als hij is, zijn er zeker van, dat hij zich binnen korte tijd even populair zal maken in zijn nieuwe levenskring als in de intieme vriendenkring van gymnasium en universiteit. — Iemand van grote begaafdheid, van prettige omgangsvormen, een stil en rustig tot overpeinzing geneigd karakter, doch daarbij een vlot sportsman, een goed ruiter, een trouw vriend en boven alles een eenvoudig en degelijke persoonlijkheid.

De verloving van H.K.H. prinses Juliana met prins Bernhard die op 8 September 1936 bekend werd, was voor Nederland een verrassing. Het nieuws was verrassend, omdat het onverwacht nieuws was, en dat Nederland de verloving van de kroonprinses als een vreugdevolle verrassing ontving, weet iedereen nog, die zich herinnert, met welke uitbundige vreugde het gehele volk op de blijde tijding reageerde. Het land was op die dag op slag veranderd in één juichende feestvierende familie.

Dat is nu dertien jaar geleden. Doch wat weten we op dit ogenblik eigenlijk meer van de Prins dan op die Septemberdag, toen hij zijn naam onscheidbaar aan de geschiedenis van ons land verbond? Dat hij een uitnemend paardrijder is en een goed piloot en dat zijn autorijdkunst ook al niet tot de slechtste behoort? Wat weten we na die 13 jaar van zijn werk, van zijn leven. Bedroevend weinig. Het zijn er slechts enkelen op die grote massa van ons volk, die met de Prins in direct contact kwamen en zagen dat Prins Bernhard nog iets anders was dan de charmante figuur, die linten doorknipt op bruggen of in een grote Cadillac door het land toert, zoals de foto's hem meestal tonen.

Zakelijk en snelle beslissingen.

Is het wonder, dat weinigen van ons volk eigenlijk weten, wie Prins Bernhard werkelijk is, wat hij nog meer doet dan paardrijden en vliegen? Zonder twijfel, hij is sportief, de Prins, hoewel zijn sportieve bezigheden slechts een zeer klein percentage van zijn tijd beslaan. Doch een gevolg van zijn sportiviteit is zonder twijfel het sterk ontwikkelde gevoel voor „fair play", dat de Prins bezit, het van nature onpartijdig zijn.

Wanneer het noodzakelijk is voor de belangen van individuele burgers op de bres te staan, laat de Prins zich door niets weerhouden en wanneer het net van ambtelijkheid, waarin ons land helaas zo weelderig is gesponnen, niet te doordringen blijkt, dat hij, indien nodig, niet aarzelen bij de bevoegde autoriteit de belangen van een bepaalde burger te bepleiten. Waarschijnlijk speelt hierbij ook een grote rol, dat de Prins de drang heeft zich los te maken uit de formele sfeer en in aanraking te komen met de gewone man.

Zij, die met de Prins hebben gesproken, zullen gemerkt hebben, dat hij zeer zakelijk is, snel beslissingen neemt, doch hierbij steeds alle kanten van een bepaald probleem in aanmerking neemt.

Na uren lange besprekingen tot diep in de avond is hij steeds weer vroeg in de ochtend present voor het programma van die dag, dat meestal overbela-

CAB verwelkomt Prins der Nederlanden.

Gaarne voldoe ik aan Uw verzoek om namens het College van Algemeen Bestuur een woord van welkom voor Uw dagblad te schrijven ter gelegenheid van het bezoek van Z.K.H. Prins Bernhard.

Onwillekeurig gaan onze gedachten daarbij terug naar de onvergetelijke dagen in het jaar [illegible] toen tijdens het bezoek van Hare Majesteit Koningin Juliana aan de Nederlandse Antillen, de hechte banden tussen het Huis van Oranje en deze Gewesten versterkt en [illegible] werden en wij allen de oprechte vreugde onze trouw en aanhankelijkheid aan ons Koningshuis konden tonen.

Thans zal de Nederlandse Antillen opnieuw de eer te beurt vallen een lid van het Koninklijk Huis in hun midden te mogen ontvangen. Het is mij recht aangenaam Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard hier te lande namens het College van Algemeen Bestuur welkom te heten. Mogen de dagen, welke Zijne Koninklijke Hoogheid zich voorneemt hier door te brengen verlicht worden door blijde indrukken. Het College van Algemeen Bestuur heeft het vaste vertrouwen, dat Zijne Koninklijke Hoogheid de zekerheid zal medenemen van de onverbrekelijke banden tussen het Huis van Oranje en de bevolking van de Nederlandse Antillen, door ons allen steeds gevoeld en hoog gehouden als een kostbaar bezit.

MR. L. C. KWARTSZ
Voorzitter van het College van Algemeen Bestuur.

Prinsendag voor Morgen

Donderdag 19 Januari.

8.30 uur Postduiven vliegen de lucht in.
8.45 uur Bezoek Museum via Brionplein, Van Slobbe boulevard, Eyck van Voorthuizenweg naar Museum.
9.30 uur Naar Leprozengesticht.
9.45 uur Bezoek Pensionaat Welgelegen.
10.15 uur Bezoek St. Elisabethsgasthuis.
11.00 uur Bezoek Sanatorium.
11.45 uur Terug op het Gouvernementshuis.
12.15 uur Per „Beatrix" door Schottegat naar Isla.
12.35 uur Aankomst bij de aanlegsteiger van de Isla en begroeting door de Directie van de C.P.I.M./C.S.M.
13.00 uur Lunch ten huize van de Directeur C.P.I.M.
14.50 uur Via de Polikliniek rondrit over het C.P.I.M.-terrein.
16.30 uur Terugkeer op het Gouvernementshuis.
18.45 uur Naar Piscaderabaai. Groot Diner.

den was. Wat opviel was altijd, dat elk programmapunt stipt op tijd werd afgewerkt.

Stiptheid is een specifieke eigenschap van de Prins. Klokslag zeven uur staat hij op en niet zelden gebeurt het, dat de telefoon bij zijn medewerkers al begint te bellen, wanneer deze nog in diepe slaap gedompeld zijn. Het gebeurt maar zelden, dat de Prins des ochtends zijn kinderen ziet, want tegen de tijd, dat zij ontbijten, is hij reeds hard aan het werk, dat hem de hele verdere dag zal opeisen. De Koningin en de Prins dineren om half acht gemeenschappelijk. De Prinsesjes komen om zes uur aan tafel, omdat zij tijdig naar bed moeten.

Het volk waardeerde in Prins Bernhard de wijze waarop hij met alle kracht van zijn jeugdig enthousiasme zich in het Nederlandse leven stortte. Hij wilde peilen tot op de bodem van de volksziel, hij moest doordringen in het hart van het economisch leven, hij legde er zich op toe de cultuur, de wetenschap en de gebruiken van zijn nieuwe vaderland en ook van de overzeese gebiedsdelen tot de zijne te maken. Hij reisde, confereerde met vooraanstaanden in den lan lande en sprak de eenvoudige arbeider, de landman, de gewone man, die hij door zijn hartelijkheid allen voor zich wist in te nemen.

En zo werd Prins Bernhard naar geest en willen een Nederlander, op wie wij, gezien zijn prestaties en houding gedurende de donkerste periode in onze geschiedenis, terecht trots kunnen zijn.

Een volle agenda

De dag-agenda van de Prins is steeds sterk afwisselend en altijd volgeboekt. Eenmaal per week is er de stafbespreking op de Zwaluwenberg, die door de Prins wordt gepresideerd in zijn hoedanigheid van inspecteur-generaal van de Koninklijke Marine en Landmacht.

In de laatste tijd heeft de Prins enige malen besprekingen bijgewoon van de generale staf der Westelijke Unie, als voorzitter der gecombineerde staven.

De aanwezigheid van de Prins bij deze conferenties is van zeer groot belang, speciaal door zijn uitermate rijke ervaring bij de Engelse en Amerikaanse legerleiding, waardoor hij zeer waardevolle bijdragen kan leveren voor de besprekingen.

De Prins is een voorstander van de gedachte, dat Nederland een passend aandeel dient te hebben in de militaire macht van de Westelijke Unie, hetgeen ook tot uiting is gekomen in de besprekingen, die gevoerd zijn bij het bezoek van Montgomery aan ons land.

Dat de Prins een voorstander is van de Europese eenheidsgedachte is wel duidelijk geworden door het bezoek, dat hij tezamen met de Koningin bracht aan het congres voor Europese Eenheid, dat vorig jaar in Den Haag werd gehouden. De Prins is van mening, dat zolang de Europese eenheid niet is verwezenlijkt, het zaak is zich te concentreren op de eenheid van West-Europa.

De dagelijkse bezigheden van de Prins en zijn functies.

Voorzitter Niwin, voorzitter Demobilisatie raad en talrijke andere functies vragen een groot deel van de tijd van de Prins naast zijn werk als Inspecteur-Generaal, dat ongeveer 25 procent van zijn tijd in beslag neemt.

De Prins Bernhardstichting, waarvan hij ere-voorzitter is, heeft ongeveer hetzelfde doel als de demobilisatieraad, namelijk het helpen van gedemobiliseerde militairen en daarnaast nog van oud B.S.-ers. In tegenstelling tot de demobilisatieraad beschikt de Prins Bernhardstichting echter over fondsen.

Deze stichting gaat te allen tijde ter beschikking van de pas uit militaire dienst ontslagen soldaat. De militair kan een voorschot krijgen om bijv. een zaak te beginnen en hij wordt geholpen bij het vinden van een hem passende betrekking. De Prins Bernhardstichting is voortgekomen uit sectie 9 van de staf der voormalige B. S., de sociale sectie.

De tochten door het land.

Het was de wens van de Prins om met zoveel mogelijk mensen uit alle lagen van de bevolking in aanraking te komen, die hem deed besluiten elk jaar enige tochten door het land te ondernemen, bij voorkeur door de weinig bezochte gedeelten van het platteland.

Dan zijn er de grootscheepse ontvangsten, een programmapunt, dat de burgemeesters meestal koude rillingen bezorgt, omdat de Prins een uur lang spreekt met tientallen mensen, zonder een vooropgemaakt schema.

Een ieder, die wel eens aanwezig is geweest bij een bespreking met de Prins, zal dezelfde indruk gekregen hebben van het verbazingwekkende doorzicht van de Prins in allerlei problemen, waarmee hij misschien die dag voor het eerst in aanraking komt en zijn snelle reactievermogen.

Zo gebeurde het, dat een fabrikant in Twente de wenselijkheid naar voren bracht om een deel der door de export verkregen deviezen ter beschikking te stellen van de fabrikanten voor de aankoop van nieuwe machines. „Als ik me niet vergis heeft de minister dit al in het vooruitzicht gesteld", zei de Prins onmiddellijk, doch de fabrikant bestreed dit sterk. De Prins had gelijk.

De fabrikant was het niet opgevallen, doch de Prins was het ontgaan, evenmin als de belangrijkste publicaties van internationaal belang aan zijn oog ontsnappen.

Grote vraagstukken.

De werkzaamheden van de Prins op het gebied van de economie nemen een steeds groter wordend deel van zijn tijd in beslag.

Nog onlangs werd hij te Rotterdam geïnstalleerd als curator van het Nederlands-Economisch Instituut en reeds heeft de Prins een actief aandeel genomen in de werkzaamheden van het curatorium.

En het is misschien wel eens goed er met nadruk op te wijzen, dat de commissariaten van K.L.M., Hoogovens, Jaarbeurs en Herstelbank geen erebaantjes zijn, doch functies, waarvoor gewerkt wordt zonder enige vergoeding en die algehele concentratie eisen door de wijze, waarop de Prins zijn taak opvat.

Grote waardering toont de Prins voor de „Stichting van de Arbeid".

Het probleem van de inschakeling van gedemobiliseerden in het arbeidsproces valt ook binnen zijn arbeidsterrein.

Van bijzondere betekenis was het bezoek van de Prins aan de Jaarbeurs te Brussel op 6 Mei j.l., dat door onze Belgische vrienden op hoge prijs is gesteld. De Prins heeft op het stadhuis te Brussel een met gespannen aandacht gevolgde rede gehouden, waarin hij een krachtig pleidooi hield voor een zo volledig mogelijke verwezenlijking van de Benelux-gedachte.

De Prins is een overtuigd voorstander van de Benelux en hij bracht dat op karakteristieke wijze tot uiting toen hij met een variant op een beroemde uitspraak van Emile Zola, zijn betoog samenvatte in de woorden: „Le Benelux est en marche et rienne l'arrêtera!" (De Benelux is op mars en niets zal haar tegenhouden).

Ook de problemen van de Marshallhulp zijn door de Prins grondig bestudeerd.

Zo is onze Prins, wiens bezoek wij zien als een goodwill mission. Een ambassadeur in de ware zin des woords.

In dit raam zien wij onze Hoge Gast, onze Prins der Nederlanden. En de warme toegenegenheid voor Prins Bernhard is overtuigend en ontroerend door overrompelende geestdrift en hartelijkheid, waarmede het volk overal beweest, dat het meeleeft met het Oranjehuis in het algemeen en Prins Bernhard in het bijzonder.

Een hartelijke ontvangst van de Prins zal hem in de Nederlandse Antillen zeker ook ten deel vallen. Daarom, welkom op de Nederlandse Antillen.

KERNACHTIGE TAAL

Daar ben ik zelf bij, aldus de Prins

Iemand, die beslist niet met veel plichtplegingen sprak, onomwonden zijn mening te kennen gaf in kernachtige taal, was het lid van de arbeidskern van de N.V. Thomson's Havenbedrijf te Rotterdam, de heer Kamphuis, jarenlang bootwerker in de Rotterdamse haven.

De Prins bezocht dit bedrijf tegen het einde van het vorig jaar en een der directeuren, Dr. J. Ph. Backx, gaf de Prins in overweging, zich ditmaal eens niet alleen te laten voorlichten door „bankdirecteuren en reders", doch te spreken met arbeiders uit het bedrijf, een suggestie, die onmiddellijk door de Prins werd overgenomen. En zo stapte de Prins in de motorboot, die hem langs het bedrijf zou varen, met de baas uit de werkplaats Jansen en het lid van de arbeiderskern, Kamphuis. Enige andere heren en Minister In 't Veld maakten de tocht eveneens mee.

Al spoedig ontwikkelde zich tussen de Prins en de heer Kamphuis, de in het vak vergrijsde havenarbeider, een dermate geanimeerd gesprek, dat de Prins vergat ook maar een ogenblik naar buiten te kijken.

Met Rotterdamse sappigheid sprak Kamphuis over de huidige bedrijfsmoeilijkheden en de vakorganisaties. Toen de Prins opmerkte, dat zijns inziens de toestanden voor de arbeiders aanzienlijk beter waren geworden en hem dit nog onlangs bevestigd was in een bespreking met een aantal directeuren, zei Kamphuis plotseling: „Als ik U zo aankijk en naar U luister, dan geloof ik wel, dat U Uw verstand goed bij elkaar hebt, maar ik ben altijd zo bang met lieden in Uw positie, dat ze zich maar een beetje laten beduvelen."

„Dus U denkt, dat ze mij beduveld hebben?" vroeg de Prins.

„In elk geval zullen ze wel vergeten hebben er bij te vertellen, dat naar hun mening voor ons thans „de schotel vol is", net zo als U thans alleen maar het bedrijf op zijn Zondags te zien krijgt", meende Kamphuis.

De Prins barstte na deze woorden in lachen uit en antwoordde: „Ik kan me dat best van U voorstellen, maar laat ik U verzekeren, wat dat beduvelen betreft, daar ben ik zelf bij."

Een ogenblikje later zei de havenarbeider: „Ik ben altijd socialist geweest en heb tot voor de oorlog nooit ook maar dat voor het Koninklijk Huis gevoeld. Maar één ding dient gezegd te worden: Die toespraak, die Uw vrouw bij haar inhuldiging heeft gehouden, die heeft me gertoffen, daar zat gevoel in. Maar nou ben ik ook niet op mijn achterhoofd gevallen. Die rede heeft ze van d'r leven niet zelf gemaakt."

Hier daalde de vuist van de Prins op de tafel neer: „Reken maar van wel. Die heeft ze zelf gemaakt." En ook Minister In 't Veld kwam dit bevestigen. (Later zei Kamphuis tot mij: De Minister hoefde eigenlijk niets meer te zeggen, want bij die vuistslag van de Prins zag ik al in zijn ogen, dat hij de waarheid sprak.)

Kamphuis sprak met de Prins nog over honderd andere dingen, twee uur lang. Hoe het met de kinders ging.

„Goed", zeide de Prins, „de oudste dat gaat nu best, maar die middelste, die begint de boel nu op te zetten en die kleine, dat gaat nu nog, maar je weet natuurlijk niet wat dat later wordt en wat dan? Over de knie leggen?"

„Vast niet," zei Kamphuis prompt. „Nooit kinderen slaan, dat helpt nooit van zijn leven."

DE FEESTELIJKE STAD.

Ook de wachthuisjes van de militairen voor het paleis hebben een feestelijk tintje gekregen. Zij zijn in de nationale kleuren gehouden en boven de ingang staat het aardige Antilliaans embleem van onze militairen.

GRATIE AAN TIJDELIJK VEROORDEELDEN.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft ter gelegenheid van het bezoek aan de Nederlandse Antillen van Z.K.H. Prins Bernhard alle bij vonnis van de militaire of burgerlijke rechter veroordeelden, die op 18 Januari 1950 ten uitvoering van een rechterlijke uitspraak in de Nederlandse Antillen gedetineerd zijn tot het ondergaan van tijdelijke gevangenisstraf, hechtenis of vervangende hechtenis, bij wege van gratie, strafvermindering verleend van één zesde deel van de hun opgelegde hoofdstraf, welke zij alsdan ondergaan, met een maximum van 4 maanden strafvermindering.

DE BRUG.

De brug wordt versierd en verlicht een blij teken ondanks het feit, dat onze labiele oeververbinding buiten bedrijf is gesteld. De klap van de Calonia is er een geweest van rond omstreeks de f 40.000.—. Maar de mannen van de D.O.W. zijn hard bezig om de brug te herstellen, zodat wanneer die over enkele dagen klaar zal zijn, de verlichting voor hen wel een heel warme glans zal krijgen.

Officieel rekent ir. Schoorl er op, dat de brug Zaterdag klaar zal zijn, doch D.O.W. is een instelling, die voor verrassingen zorg draagt. Wie weet of het wel niet eerder zal zijn. Maar dan moet het weer en de wind een beetje meewerken.

PRINSES WILHELMINA-PLEIN IN MARACAIBO.

Met het K.L.M. vliegtuig arriveerde gistermorgen het borstbeeld van H.K.H. Prinses Wilhelmina. Het is afgezonden door het departement van Buitenlandse Zaken en geadresseerd aan de Ned. consul te Maracaibo.

Het borstbeeld dat gistermiddag per K.L.M. naar Maracaibo werd door gezonden, is bestemd om te worden geplaatst op een nieuw plein te Maracaibo, hetwelk binnenkort wordt geopend en dat „Prinses Wilhelminaplein" zal genoemd worden.

HOE WARM HET WAS.

De max. temp. van gisteren was 28° C (82.4° F) terwijl de min. temp. 20.9° C (69.6° F). De neerslag was 1.6 m.m.

CULTURELE FILMVOORSTELLING.

De Filmdienst van het Departement van Onderwijs hoopt op Vrijdag 20 Januari een voorstelling van *documentaire* en *culturele* films te geven in de R.K. Club te Santa Cruz. Aanvang half acht. Toelaatbaar voor kinderen.

DE BIDWEEK BEGINT.

Heden begint de grote internationale Bidweek van het begin van haar ontstaan dat is in 1908 — is zij in ware zin van het woord een gebeds kruistocht geweest onder de bezielende leuze van de smeekbede:

„dat allen één mogen zijn".

Een gebeds kruistocht die in alle oprechtheid zowel door Katholieken als niet Katholieken acht dagen lang — tot en met 25 Januari word gehouden om van Christus de eenheid van de Kerk af te smeken.

Daar deze Bidweek ook — dat is een gunstig verschijnsel — zich in Curaçao burger recht heeft weten te verschaffen, plaatsen wij hier het voorgeschreven gebed dat acht dagen lang gebeden wordt.

„Opdat allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en ik in U, dat ook zij in ons één zijn, teneinde de wereld gelove dat Gij Mij gezonden hebt. (Joan. 17,21).

V: Ik zeg u, Gij zijt Petrus.

A: En op deze steenrots zal ik mijn Kerk bouwen.

Laat ons bidden

Heer Jezus Christus, die tot Uw Apostelen gezegd hebt: den vrede laat ik u mijn vrede geef Ik u, sla geen acht op mijn zonden maar op het geloof van uw Kerk en verleen haar genadig, volgens uw wil, vrede en eendracht. Die leeft en heerst God in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

PRINS BERNHARD IN SAN JUAN

San Juan. — Omtrent het bezoek van Prins Bernhard aan San Juan kan nog worden gemeld, dat de Prins aan de middagtafel de gouverneur van San Juan, Luis Munoz Marin, en andere autoriteiten, benevens de Nederlandse consul heeft ontvangen. Nadat hij was bestormd door journalisten, maakte de Prins een rondrit door de stad, waarbij hij van de zijde van de bevolking grote belangstelling had.

De Prins heeft later een tegenbezoek afgelegd bij de gouverneur, met wie hij op La Fortaleza het diner gebruikte. De Prins heeft aan boord van de „Karel Doorman" de leden der Nederlandse kolonie ontvangen. De beschadigde Dakota hoopt men binnenkort weer vliegklaar te hebben.

KALENDERS

Van de firma Martijn ontvingen wij een aantal kalenders, smaakvol en practisch en juist daardoor van harte welkom op ons bureau. Aan de gevers onze hartelijke dank.

NIEUWS VAN OVERAL

PRESIDENT PAASIKIVI HERKOZEN

Helsinki. — Uit de bijna volledige uitslag van de in de afgelopen twee dagen in Finland gehouden verkiezingen, waarbij 300 kiesmannen gekozen werden, die in Februari de president zullen kiezen, kan worden geconcludeerd, dat de 79-jarige president Paasikivi voor een nieuwe zesjarige ambtsperiode herkozen is. Gekozen zijn: conservatieven en liberalen tezamen 83, socialisten 65, Zweedse volkspartij 24, boerenpartij 62 en volksdemocraten (communisten) 6 kiesmannen; Paasikivi kan op 172 van de 300 kiesmannen rekenen. Ruim 50% van de 2400.000 stemgerechtigden, waaronder 1300.000 vrouwen, heeft gestemd.

SCHUMAN NAAR HUIS TERUG

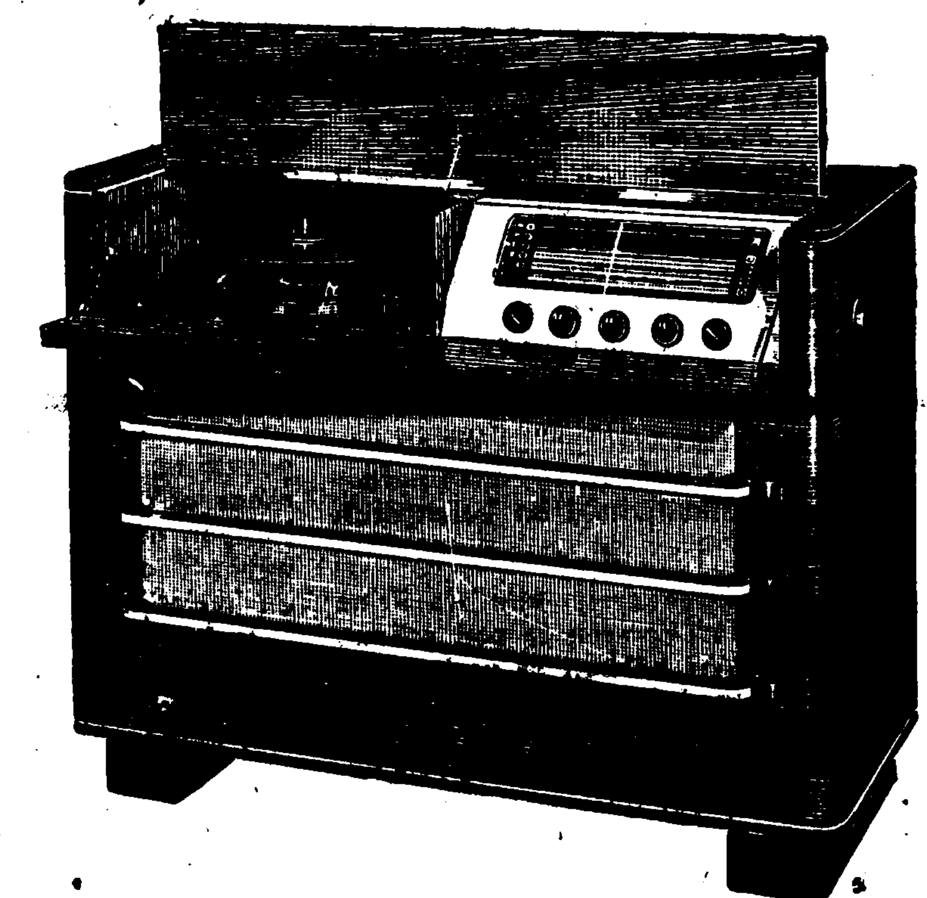
Parijs. — Schuman is van zijn bezoek aan Duitsland teruggekeerd; tevoren heeft hij op het station te Straatsburg een kort onderhoud gehad met de premier van het Saargebied, Johannes Hoffman.

HAVENARBEIDERS IN RUSLAND

Berlijn. — Een officiële Amerikaanse woordvoerder heeft Dinsdag verklaard, dat een nauwkeurig onderzoek door de Berlijnse autoriteiten, belast met sociale zorg en vluchtelingenaangelegenheden, heeft aangetoond, dat 400.000 Duitse krijgsgevangenen in het geheim in Rusland worden vastgehouden als slavenarbeiders.

VLIEGTUIGAANVAL OP KANTON

Hongkong. — Uit Chinese bron te Hongkong wordt vernomen, dat Chinese nationalistische vliegtuigen Dinsdag de zwaarste aanval op Kanton hebben uitgevoerd sinds de communistische bezetting verleden jaar. Het luchtalarm duurde vijf uur. Op de Parel-rivier zouden verschillende schepen zijn getroffen. De schade en het aantal slachtoffers is geheim tengevolge van de veiligheidsbepalingen der communisten.

544 Tom Poes en de zeebodem schat

We zullen eens zien of je zo ook niet toveren zei Tom Poes, terwijl hij Hocus Pas naar de d van de rotsen sleepte.

Het is wel heel lelijk wat ik nu doen ga! nt hij. Maar Hocus Pas is zelf zó gemeen, dat niet zo erg is. Als hij die vismensen maar r gewoon maakt, geeft het niet op welke ma- r ik hem daartoe krijg.

ntussen was Tom Poes met zijn vrachtje bij de le rotswand aangekomen en daar sjorde en wde hij zó lang aan Hocus Pas, dat die half over de afgrond heen hing met zijn hoofd naar beneden. — Nu ga je toveren, ouwe deugniet! zei Tom Poes. En als je het niet doet, laat ik je los en dan val je in de golven. Zwemmen kun je niet, daar heeft je eigen toverdrankje voor gezorgd, dus dan moet je verdrinken! Kies nu maar!

Hocus Pas gaf geen antwoord. Hij gilde en schreeuwde als een mager varken, maar toen Tom Poes hem een klein zetje gaf en hij op het punt stond naar beneden te vallen, brulde hij: Stop! Oooh! Auauau! Ik zal toveren! Oooo! Oran akwa ..... acadabra .... Orang terra .... Auauau!

TIG JAAR GELEDEN

Boeren hebben overwonnen, hiep, hiep, hoera

Van de hand van de bekende historicus, pater M. D. Latour, verscheen een serie artikelen, welke ons een beeld gaven van ons Curaçao in 1900. Ook toen waren er gebeurtenissen, die het goede volk in beroering hielden. Hoe velen onder ons herinneren zich niet de Transvaalse vlaggen op de Handelskade toen een Engels oorlogsschip Curaçao aandeed?

Het is goed om dit nog te herhalen, de boeiende schrijftrant van pater Latour staat borg voor een lezenswaardig en interessant — historisch verantwoord — betoog. Zaterdag plaatsen wij het tweede artikel uit deze cyclus.

tig jaar is wel een hele n een mensenleven, maar toch dadelijk weer heel nders dan een eeuw. Wat rd jaar geleden gebeurd is, rt volkomen tot het verle- het is geschiedenis gewor- die men moet opduikelen oeken, brieven, tijdschrif- kronieken enz. Men kan tijdgenoten meer raadple- men ontmoet geen mensen die enthousiast er over en ophalen uit hun jeugd- neringen. Maar wel over ngen van vijftig jaar gele- Begin met een heer van gevorderde leeftijd over jaar terug en tien tegen at hij het eerst de Boeren- aanroert. Daar was des- letterlijk de hele wereld an, niet alleen in Europa, ook aan deze zijde van de n. Moet ik eigenlijk nog vertellen over welke Boe- rlog ik het heb en tegen lie uitgevochten werd? Het natuurlijk niet over de e Boerenoorlog van 1880, die is veel meer dan vijf- aar geleden, maar over de de, van 1899 tot 1902. de aanse vrijheidsoorlog te- de Engelsen. Jarenlang len de kranten vol met na- als Natal, Kimberley, Rho- Pretoria, Kaapstad, de Wet, jé, Bloemfontein, Roberts, rius, Botha, Stein, enz. enz. ympathie was overal aan ijde van de Boeren, die een opige strijd voerden met ongelofelijke bekwaamheid olharding, maar die ten slot- nvermijdelijk moesten ver- n tegen een tien maal gro- overmacht. Maar bij iedere selijk succes van de Boe- zongen Hollandse optimis- triomfantelijk: De Boeren en overwonnen, hiep hiep a!

meest fantastische verha- eden de ronde over de Boe- herpschutters, van wie el- effer dodelijk was, want de kwam steeds terecht mid- in het voorhoofd. Toen ont- ook het nu overal ver- e bijgeloof, dat men nooit drie man een sigaret moet eken met één lucifer. De- de Engelsen dit 's nachts e loopgraven waar ze juist hun hoofd boventuit kwa- dan had een scherpschut- voldoende tijd om aan te leg- en te schieten en het schot een scherpschutter kostte ds aan iemand het leven.

k Curacao leefde mee met oeren. In 1900 was er in de ientiesteeg (hanchi biento) zaak, genaamd Pretoria. De naar was een man met ge- voor humor, wat blijkt uit een advertentie die hij liet plaatsen in een krant, in de vorm van een gedicht:

Tachtig duizend man rukken
op mij aan
D'Overmacht moge mij
omsingelen;
Ik bied te koop aan puike,
puike waren
Andijvie, spinazie, zuurkool
á 25 cents,
Stolse, Edammer en groene
kaas.

Met dum-dumkogels kan zij
mij beschieten,
Mijn Tivolibier geldt 50 cent
per hele fles,
Slechts gulden vijf per twaalf
stuks,
Dertig cent de halve fles,
Het dozijn voor niet meer
dan gulden drie.

Wie zal dat hartversterkend
nat derven
Zo met het trouwloze rode
luipaard?
Broodsuiker, bruine suiker,
zeep,
Gele en rode wortelen, rode
bieten,
Olijven, sardijnen, Deense boter,
Banket per stopfles en
fantasietrommel.

Met lyddietbommen kan zij
mij beslechten:
Geen nood, bij mij bekomt
men sigaren,
Beschuiten, oesters, allerlei
provisies,
Zo ook Madeira, Whisky,
minerale wateren;
In een woord alles voor de
Goede Week en Paasdagen.

De kleine winst door mij dan
te bahalen,
Zal strekken tot een zeer
verheven doel:
Het lusthof St. Helena
tegenover Welgelegen
De dappere Cronjé tot
verblijfplaats aan te bieden.

Ik weet niet of deze dichter ooit bundels van zijn verzen heeft uitgegeven, maar alleen bovenstaand product is al de moeite waard om voor het nageslacht bewaard te blijven. De laatste stroof slaat op de gevangen-neming van Cronjé, die met een aantal volgelingen vervoerd is naar het eiland St. Helena, bekend uit het leven van Napoleon. Het Curaçaose St. Helena, hier eufemistisch een lusthof genoemd, liggend tegenover Welgelegen (Habay), is tegenwoordig een goed bevolkte woonwijk, grenzend ten Noorden aan Juicio en ten Westen aan Sero Preto (Zwarte Berg).

In die tijd werd ook een blok huizen gebouwd achter de markthal aan de verlengde Prinsenstraat. Dit blok huizen kreeg de naam van Transvaal en is bij de Curaçaoenaars nog steeds onder die naam bekend, hoewel de officiële naam Prinsenstraat is. De eerste eigenaar was de Heer Efraim Marchena.

Op de berg Altena verrees een woonhuis, dat Bloemfontein genoemd werd, ten Noord-Westen van het grote woonhuis Porto Rico. De eerste eigenaar daarvan was de Heer Casper Perret Gentil.

De zelfde naam werd ongeveer in die zelfde tijd gegeven aan een stuk grond in het toenmaals derde (nu tweede) District beoosten de plaats San Domingo, toen eigendom van de heer Chr. Statius Muller, tegenwoordig van de heer J. Jonckheer.

De Schutterij had de eerste dinsdag van de maand altijd vast oefeningen. Terwijl het nu verboden was op een ander dan Nederlands volkslied te marcheren, rukte men toen steeds het fort binnen op de tonen van het transvaalse volkslied.

Gunstige berichten uit Zuid Afrika, die telegrafisch binnenkwamen, werden door de Diario del Comercio (de latere Boletin Comercial) in bulletinvorm verspreid. Waren die berichten zeer gunstig, dan werden een of meer exemplaren verguld en gezonden aan degenen die met de Engelsen sympathiseerden. Geweldig geestig! Werkelijk een goede mop!

Toen in die dagen een Engels oorlogsschip Curaçao aandeed, moest de Procureur-generaal de commandant verzoeken de bemanning aan boord te houden om ongeregeldheden te voorkomen. De hele Handelskade was met Transvaalse vlaggen versierd!

Vraag het aan de oudere Curaçaoenaars; zij zullen u zeggen, dat mijn verslag niet overdreven is.

ARUBA

KWADE SAMENSPREKINGEN VOORSPELLEN WEINIG NIEUWS.

Men bericht ons, dat Mr. Dr. da Costa Gomez Zondagavond j.l. op Aruba is gekomen en Maandagmorgen een conferentie heeft gehad op het buitengoed van de familie Eman „Tarabana".

Aan deze conferentie namen mede deel Henny Eman, Sjon A Eman, Fifi Eman en de ontslagen rechter Klokke.

A.V.B. KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN

Estrella — Hollandia Jrs

In de tweede ronde van de A.V.B. knock-out wedstrijden zag Estrella kans om met 1—0 van de Hollandia Junioren te winnen waardoor zij zich in de derde ronde wisten te plaatsen en zodoende moeten zij a.s. Zaterdagmiddag uitkomen tegen haar rivale Don Bosco.

Volharding Jr. — Dakota

Na een harde wedstrijd won Dakota met 4—1 van de jeugdige Volharding ploeg. Door deze overwinning plaatsten de Dakota mannen zich in de finale en zullen op Zondag 29 Januari uit moeten komen tegen de winnaar van de Estrella — Don Bosco.

Bubali — Jong Aruba

Het zat Jong Aruba Zondagmiddag niet mede toen zij na haar overwinning van de vorige week op Atomic, thans tegen Bubali, met strafschoppen, het onderspit moesten delven.

De zeer sportieve strijd welke door scheidsrechter Hilhorst zeer goed werd geleid, eindigde in blanke stand waardoor strafschoppen de beslissing moesten brengen. Hier was Bubali de meerdere, door alle drie te benutten, terwijl de Jong Arubanen het slechts tot 1 doelpunt brachten.

Ajax — Nieuw Landia.

Zaterdagmiddag zag Nieuw Landia kans de volgende ronde te bereiken door na een harde wedstrijd met 2—1 te winnen van de B. klasse kampioen Ajax. Het blijkt, dat Nieuw Landia dat zich wegens gebrek aan spelers uit de B. klasse competitie moest terugtreken thans weer over voldoende spelers beschikt.

Met belangstelling zullen wij de verrichtingen van deze vereniging in de volgende competitie volgen.

DE BASE-BALL COMPETITIE

Zondagmorgen omstreeks 10.15 werd onder grote belangstelling een begin gemaakt met de tweede competitiewedstrijd van de Arubaanse Baseball Liga, en wel tussen Pepsi Cola en Sint Thomsboys. In deze wedstrijd hebben de Sint Thomasjongens danig van zich afgebeten. Zelfs stonden zij op een gegeven ogenblik met 5—3 voor. Het was over het algemeen een spannende wedstrijd. Op een gegeven ogenblik toen de stand 5—4 werd ontstond er onder het publiek een opwinding welke niet naliet op de spelers invloed uit te oefenen. Zelfs op een gegeven moment werden de gemoederen zodanig verhit dat enigen uit het publiek het veld opliepen. Een flinke regenbui zorgde voor de nodige afkoeling. Het laatste gedeelte van de strijd was zeer sportief en door een tactische fout verloren de Sint Thomsboys deze wedstrijd met 6—5. Met twee gewonnen wedstrijden staat Pepsi Cola thans aan de kop van de ranglijst.

R.C.A. WINT HAAR EERSTE WEDSTRIJD IN HAITI

Uit een telegram dat door het R.C.A. bestuur uit Haiti werd ontvangen blijkt dat de Arubaanse Sportvereniging R.C.A de eerste wedstrijd in Haiti welke Zondagmiddag werd gespeeld, met 3— 2 heeft gewonnen. De doelpunten werden respectievelijk gemaakt door Brokke, Loefstok en Fingal. Voorwaar een mooi begin.

FILM

TORMENT.

Wij vragen de aandacht van het filmlievend publiek voor een wel heel bijzondere film, die hedenavond in Roxy draait. Een Zweedse film is het, die ons in een steeds zwaarder wordende climax ons het leven schildert van de zwaar overspannen leraar in de klassieke letteren en één van zijn scholieren, die een warme genegenheid opvat voor een meisje, dat onder invloed staat van die leraar, de eenzame.

Het gegeven biedt dus mogelijkheden te over om er iets „pakkends" van te maken, doch de wijze waarop deze verbeten strijd ten tonele wordt gebracht, — aanvankelijk weet de scholier niet dat zijn leraar zijn tegenspeler is — bewijst wel de uitzonderlijke hoogte waarop deze rolprent staat.

Het is de dynamische geladenheid die er heerst in de klas, waar de leraar, een uitmuntende vertolking overigens, gevreesd wordt en daardoor studieresultaten reeds onmogelijk maakt. Daarnaast het goedige hoofd van de school, een man, die zijn jeugdige pappenheimers kent en over meer tact weet te beschikken dan zijn hyper nerveuze leraar. En bij elke meter celluloid, dat vertoond wordt, worden wij meegesleept in dit drama, o zo menselijk, dat tenslotte de dood van het meisje oplevert, nadat zij tevergeefs om bescherming had gezocht bij haar schoolvriend.

De film vertoont een sterk dramatische inslag met spelmomenten, zo uit de werkelijkheid gegrepen, dat deze Zweedse film inderdaad kon bogen op een bijzondere vermelding, die haar gewerd bij het internationale film festival in 1946 gehouden. De geschreven tekst is in het Spaans, de gesproken is Zweeds.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Het Hemelse gezichtje" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The set-up" 19 en 21 uur.

ROXY: „I love a soldier" 19 uur; „Torment" 21 uur.

LUCHTPOSTSLUITING: De luchtpostsluiting voor Nederland is tot Donderdagmiddag 16.30 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: *Botica Excelsior*, Herenstr. 4, tel. 2004 en *Botica Central*, Bredestr. 45 (O), tel. 3281.

WIT-GELE KRUIS: De nacht dienst der verpleegsters wordt waargenomen door *Zuster v.d. Putten*, Bredestraat 118 (O), tel. 3485.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, 3689 (dag en nacht).

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 18; dagelijks van 0700—2400

Telegraafkantoor Curaçao — nato: dagelijks van 0700 — 1900.

CUROM.

Woensdag: 11.30 Reportage aankomst Z.K.H. Prins Bernhard; 12.00 Programmaoverzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Zigeuner-ensemble; 13.00 Sluiting; 18.30 Muziek voor de kinderen; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Programma voor de Strijdkrachten; 20.00 Nieuws; 20.15 Feestelijke klanken; 20.30 Toespraak Prins Bernhard; 20.45 Feestelijke klanken; 21.30 Uitzending van de toespraak van de Voorzitter van de Staten ten paleize; 21.45 Trio Juan Rosales; 21.55 Nieuws en sluiting.

P. C. J.

25.57-31.28

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Verenigde Naties; 19.30 Marinierskapel; 20.00 Nieuws; 20.06 *De West* in Nederland; 20.20 Missierubriek; 20.50 Sportpraatje; 21.00 Spaanse- en Portugese Volksliedjes; 21.18 Avondwijding; 21.26 Nieuws en sluiting.

(A.V.R.O.S. 19 meter).

Woensdag: 16.00 Reclameuitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar bed, zei Duimelot; 17.25 Omroep-advertenties; 17.45 Voor de Jarigen; 18.00 De Winnaars van Lotex; 18.15 Jazz; 18.45 Nieuws; 19.05 Woensdagavond concert; 20.45 Causerie; 21.15 Nieuws en sluiting.

ONS KONINKRIJK

SUKARNO OP REIS DOOR OOST JAVA.

Djakarta — President Sukarno is Maandagavond te Djakarta teruggekeerd na een tocht door Oost-Java. Zondagavond bezocht hij zijn 86-jarige moeder thuis in Blitar voor de eerste maal in twee jaren. Hij ontving van haar de traditionele beste wensen voor zijn reis naar India op 23 Januari. Ondanks het gevorderde uur had zich een grote menigte met duizenden fakkels verzameld. Na een korte nachtrust hervatte de president en zijn gezelschap, waaronder de Indonesische minister van Binnenlandse Zaken, Anak Agung gde Agung, de tocht. Eerst werd het woord gevoerd te Blitar en vervolgens werd de reis voortgezet naar Tulungung, Kediri, Kertosono, Djombang, Modjokerto.

Overal waren er grote menigten verzameld en kwamen deputaties naar Sukarno om hem opheffing van de negara Oost-Java te verzoeken. Telkens weer legde Sukarno uit, dat het Indonesische parlement binnenkort langs wettige weg over deze kwestie zal beslissen. Terug in Surabaja inspecteerde de president het hoofdkwartier van kolonel Sungkono, militair gouverneur van Oost-Java, en bracht hulde bij het monument van dr. Sutomo, de overleden leider van de Indonesische vrijheidsbeweging. Anak Agung bleef voor besprekingen in Oost-Java achter, toen de president naar Djakarta terugkeerde.

VERZEKERINGSACCOORD NEDERLAND — FRANKRIJK

's-Gravenhage. — Een sociaal verzekeringsaccoord, waarbij voor de onderdanen van beide landen gelijke behandeling wordt verzekerd, werd hier Zaterdag tussen Nederland en Frankrijk ondertekend. De ondertekening geschiedde namens de Franse regering door de Franse ambassadeur in Nederland, de heer J. P. Garnier en de Franse minister van arbeid en sociale verzekering dr P. Segelle; namens Nederland geschiedde de ondertekening door de ministers A. M. Joekes en D. U. Stikker. Het accoord betekent, dat de onderdanen van elk land, die in het andere land verblijven, gelijke aanspraken hebben op sociale verzekering als de onderdanen van het land, waar zij vertoeven.

VRIJLATING BELGISCHE POLITIEKE GEVANGENEN.

Brussel. — Volgens „Le Peuple" zullen Belgische politieke delinquenten, die momenteel nog geen 21 jaar zijn, of ouder dan 65 jaar zijn, binnenkort worden vrijgelaten na herziening van hun dossier.

Verkiezingsmanifest van de Labour zet toekomstige politiek uiteen

Strijd tegen monopolies

HET VERKIEZINGSMANIFEST VAN DE LABOUR

Londen. — De Britse socialistische partij heeft een verkiezingsmanifest uitgegeven, waarin o.m. verklaard wordt, dat een nieuwe socialistische regering voor het binnenland zou streven naar: werk voor allen, meer energie en grotere publieke saamhorigheid, grotere productie van levensmiddelen, verlaging van de overdreven hoge prijzen, sociale zekerheid, huizen voor iedereen, vrede, overvloed en voortzetting van de nationalisaties. De staat zou subsidies blijven verstrekken om de prijzen der levensmiddelen laag te houden. Voor het buitenland: de socialistische regering is te allen tijde bereid ten volle samen te werken met de Sovjet-Unie en elk ander land, dat bereid is gezamenlijk te streven naar vrede en bevordering van de vriendschap tussen de volken. Samenwerking in het Britse Gemenebest is noodzakelijk doch evenzeer versteviging van de banden tussen de West-Europese landen en de leden van het Atlantisch Verdrag. Economie meer uitvoer, vooral naar de Verenigde Staten; „koopkracht en productie zijn onafscheidelijk." Het financiële beleid is een onderdeel van de regeringstaak, die echter niet slechts hierdoor mag worden beinvloed. De financiële machten moeten onder controle komen en volledige werkgelegenheid moest verzekerd zijn. De nationalisatie van de mijnen heeft de steenkoolindustrie voor instorting behoed. De particuliere bedrijven moeten bevrijd worden van de worgende greep der monopolistische bedrijven.

Indien de particuliere bedrijven er niet in slagen in overeenstemming met het algemeen belang te werken, zal een socialistische regering gemachtigd zijn nieuwe concurrende ondernemingen te stichten.

BEVIN

Colombo — Bevin is met de kruiser „Birmingham" naar Engeland vertrokken. Hij zal op zijn terugreis Egypte, Italië en Frankrijk bezoeken.

TOENEMENDE KOLENSTAKING IN DE U.S.A.

Pittsburgh. — De kolen staking in de V.S. breidt zich uit. Nu wordt er in zes staten gestaakt, waar ruim 79.000 mijnwerkers niet werken. In Pennsylvania zijn 50.600 van de 100.000 vetkool-mijnwerkers thuisgebleven, terwijl gemotoriseerde groepen aanplakbiljetten met de leuzen „Geen contract, geen werk" verspreidden. In Ohio is een stakerspost door een met steenkool geladen vrachtauto, die door een menselijke keten van stakende mijnwerkers trachtte te rijden, gedood.

STORMACHTIG MEER IN DE U.S.A.

New York. — In verschillende delen van de Verenigde Staten is door branden en overstromingen schade aangericht. In het grote rivierbekken in het Midden-Westen traden de Ohio en de Grote en Kleine Wabash-rivier buiten haar oevers. Duizenden zijn in een lange rij vrachtwagens uit de Mississippi-vallei gevlucht. In Zuid-Missouri is 12.000 personen om veiligheidsredenen aangezegd hun huizen te verlaten. Verwacht wordt, dat de Wabash-rivier Vrijdag bij Vincennes in Indiana haar hoogste peil van 9 a 10 meter zal bereiken. Zelfs schooljongens zijn gerecruteerd om te helpen de dijken met zandzakken te verhogen.

Bij Colorado Springs bedreigt een brand in het kreupelbos het legerkamp Carson. Met bulldozers worden brandgreppels om de opslagplaatsen en kazernes getrokken, doch de brand wordt door een zware storm aangewakkerd, zodat houten barakken en opslagplaatsen van het kamp toch aangetast worden. De brand woedt sinds gisteren middernacht over een oppervlakte van ruim 130 km2. Ten Zuiden van het weelderige vacantie-oord Colorado Springs zijn vele buitenhuizen en andere gebouwen vernield.

De bekende berg- dierentuin van Cheyenne is geheel door vlammen omringd.

Ruim 7000 soldaten en reservisten van de marine nemen deel aan de bestrijding van de brand.

DE OPERATIE GOED GELUKT

Buenos Aires. — Evita Perón heeft de blinde-darmoperatie met goed gevolg doorstaan. Zij heeft boodschappen gekregen uit geheel Argentinië en het buitenland. Alle Argentijnse treinen hebben gisteravond tien minuten gestopt als dankbetuiging voor het herstel van de echtgenote van de president.

WEST INDIE ONTEVREDEN OVER ENGELAND.

Kingston — Het dagblad „Daily Gleaner" heeft beschreef de houding van de Britse regering tegenover de West-Indische suikerindustrie als „verachtelijk" en eiste de vorming van een missie om de zaak van West Indië bij de hoogst mogelijke beroepsinstantie te brengen. Het blad zegt, dat het er nu naar uitziet, dat de Britse minister van voedselvoorziening, John Strachey, en zijn collega's ideologie boven rechtvaardigheid stellen en de niet-socialistische regeringen en volken opofferen om een gebaar te maken voor hun kameraden in Australië. De „Gleaner" deed een beroep op alle West-Indische wetgevende vergaderingen om resoluties aan te nemen, waarin afkeer en spijt in de ernstigste en meest onbuigzame bewoordingen worden uitgedrukt.

De Caraibische arbeiders-unie in Barbados heeft de gouverneur eergisteren een resolutie aangeboden om door te geven naar de koloniale secretaris in Londen, waarin geprotesteerd wordt tegen het falen van het Britse ministerie van voedselvoorziening om een overeenkomst te bereiken met de West Indische suiker-delegatie.

Het blad zegt, dat Brits West-Indië zich dient bijeen te scharen en een krachtige en representatieve deputatie naar Canada moet zenden om de vooruitzichten te peilen ten aanzien van de een of andere vorm van een economische unie met dat dominion. „Het suiker-ultimatum uit Londen drijft ons daartoe als een middel tot louter zelfbehoud", aldus het blad. De „Port au Spain Gazet" betoogde, dat de omstandigheden, die de gehele suiker-onderhandelingen omgeven, het groeiende gevoel van deze koloniën schijnen te rechtvaardigen, dat de Britse regering ondanks alle vrome protesten de afhankelijke gebieden nog steeds als plantages beschouwt en hun inwoners als onderworpen volken, welker vooruitgang immer in handen van de meesters in Engeland moet blijven. Met het oog op de mislukking van de Londense suiker-besprekingen heeft dr. Patrick Solomon, gekozen lid voor het Zuidelijk district van Port of Spain in de wetgevende vergadering, een motie ter sprake gebracht, waarbij er wordt op aangedrongen, dat handelsbesprekingen worden geopend om de voor uitvoer in aanmerking komende producten in landen buiten Engeland kwijt te raken.

KARL VON HABSBURG HUWDE.

Brussel — Aartshertog Karl von Habsburg, een zoon van de voormalige Oostenrijkse keizer is gisteren in het huwelijk getreden met prinses Yolande, een dochter van de prins de Ligne, de Belgische ambassadeur in New Delhi. Aartshertog Karl studeerde rechten in Louven en promoveerde in Quebec. Het huwelijk dat door 4 detectives werd bijgewoond om de grote waarde van de door de koninklijke gasten gedragen juwelen veilig te stellen werd ingezegend door kardinaal van Roey, aartsbisschop van Mechelen.

HET PROBLEEM VAN HET SAARGEBIED

Londen, — Een woordvoerder van het Britse ministerie van buitenlandse zaken heeft bekend gemaakt, dat de Britse, Amerikaanse en Franse minister van buitenlandse zaken in November te Parijs een niet-gepubliceerde overeenkomst over de betrekkingen tussen het Saargebied en de Raad van Europa hebben gesloten. Hij voegde er aan toe, dat hij, daar hij slechts namens één der betrokken regeringen sprak, zich niet gerechtigd gevoelde, hieromtrent een verklaring af te leggen.

Van gewoonlijk betrouwbare zijde wordt vernomen, dat het Saargebied op grond van deze overeenkomst de komende zomer als toegevoegd lid in de Raad van Europa zal worden opgenomen. De woordvoerder onthulde verder, dat Adenauer zich onlangs in verband met de West-Duitse militaire veiligheid tot de drie geallieerde Hoge Commissarissen heeft gewend.

Uit gewoonlijk betrouwbare bron wordt vernomen, dat Adenauer met verwijzing naar de beweerde militairisatie van Oost-Duitsland de Hoge Commissarissen om een waarborg zou hebben verzocht, dat de drie Westelijke geallieerden West-Duitsland zullen verdedigen. In een namens de Britse Hoge Commissie aan de West-Duitse pers verstrekte verklaring werd gewaarschuwd tegen „elke Duitse poging om een wig tussen de Westerse bezettingsmogendheden te drijven, daar hierdoor de ontwikkeling in de richting van internationaal begrip voor Duitsland zou worden belemmerd en het tegendeel van de beoogde doeleinden zou kunnen worden veroorzaakt". Tevens werd gewaarschuwd tegen elk mogelijk plan van de West-Duitse regering of de politieke partijen om de „toetreding van West-Duitsland tot de Raad van Europa te verbinden aan voorwaarden te pogen hierdoor druk op de geallieerden uit te oefenen." werd aan toegevoegd, dat elke dergelijke poging „het Britse vertrouwen in de oprechtheid van de West-Duitse regering in haar bereidverklaringen om toe te treden, zou schokken en de belangen van de West-Duitse federale republiek ernstig zou schaden."

De Tijger

6.

„Ik zag slechts zijn rug — voor een ogenblik. Hij was van middelmatige lengte, en nogal breed. Ik geloof, dat hij een pet droeg — maar dat is niet zeker. „Is Sir Henry....?"

„Dood." Brent knarsetandde, en Rose, die te overstuur geweest was om naar huis te gaan, kwam handenwringend naar voren.

„Was het.... was het.... de Wreker?" vroeg zij.

Brent knikte, en zijn pezige hand balde zich in zijn onuitsprekelijke woede. Voor de zesde maal had de Wreker hem verslagen. Hij voelde zijn vernedering diep.

„We moeten de dokter en de ziekenauto hier halen. Ga mee, Rose."

HET MASKER.

In een grote kamer van een oud en erg vervallen huis in de omtrek van Wapping, zaten drie mannen, en rookten rusteloos. De oudste van hen, een grijsaard met aristocratische gelaatstrekken, heette Blackham, terwijl zijn twee meer of minder onbetrouwbare gezellen, respectievelijk luisterden naar de namen Leeks en Rogers. Blackham liet van tijd tot tijd zijn verachting voor zijn gezelschap blijken, maar daar schenen ze geen aandacht aan te schenken, want het waren stompzinnige wezens.

Het ergste dat van Blackham gezegd kon worden, was, dat hij een natuurlijke neiging bezat, om gemakkelijk aan geld te komen, en dit was tot zekere hoogte te vergeven, want de oorlog had hem een van zijn armen gekost, en nu droeg hij een kunstarm voor in de plaats. Zijn beroep van tekenaar was hierdoor voor hem onmogelijk geworden, en Blackham was tot oneerlijkheid gedreven, om zijn dochter te kunnen onderhouden, die destijds op kostschool was.

Leeks en Rogers kwamen pas later met hem in aanraking, en de drie leidden een gevaarlijk leven, tot een zeker persoon in hun leven kwam, die hun flessentrekerijen min of meer onnodig maakte. Deze buitengewone persoonlijkheid beheerste hen nu geheel. Zij bewonderden en vreesden hem tegelijkertijd, en zij gehoorzaamden hem, omdat hij hen hiervoor betaalde. Maar vanavond was het trio buiten zichzelven. Leeks had een avondblad meegebracht, dat nieuws van een ontstellend karakter bevatte.

„Na dit, zijn de zaken niet meer veilig", zeide Rogers, naar de vette opschriften starend. „Ik ben er niet vies van een paar zaakjes op te knappen, maar als het op moor...."

„Sst!" siste Blackham. „We weten niets."

„Maar hier staat....."

„Ik bedoel, dat wij niets moeten weten. Het zijn onze zaken niet."

„Dan zal het verduiveld gauw zijn", gromde Leeks. „Ik zeg maar, dat het niet veilig is, nog langer met hem te werken."

„Hoor, hoor!" zeide Rogers. „Ik kan altijd wel een bestaan vinden, zonder mijn nek te wagen...."

Blackham legde hem met een vlug gebaar het zwijgen op, toen een zeer aantrekkelijk meisje de kamer binnenkwam. Het was Ann, Blackham's dochter, en het enige schepsel ter wereld, waar hij werkelijk van hield.

Om deze tijd was zij 22 jaren, en deed de huishouding voor haar eigenaardige vader. Zij wekte niet de indruk van een volmaakt gelukkig meisje, want Ann had zekere feiten uit het leven van haar vader ontdekt. Deze ontdekking, een paar maanden geleden gedaan, dat hij van zijn vernuft leefde, ontstelde haar eerst, maar ze werd gedwongen de toestand te aanvaarden, omdat Blackham, in zijn trots, haar dat soort opvoeding gegeven had, waar ze in een werkzame wereld niets aan had.

Bij één gelegenheid was ze weggelopen, maar was teruggekomen, toen ze hoorde, dat haar vader ziek was. En toen kwam de Wreker — een vreemd, aantrekkelijk persoon, en bracht een geheel nieuwe beangstigheid aan Anns leven. Ze trachtte haar vader te ontwringen, maar werd niets wijzer.

Haar bestaan werd door geheimzinnigheid omringd. In het huis was een groot sousterrein, waarin ze niet mocht komen. Blackham bewaarde de sleutel, en op sommige tijden ging hij er heen met Leeks en Rogers — met voedsel. Dat was ook een raadsel — een, dat ze niet dorst aan te roeren, uit vrees haar vader te ontstemmen.

Ze stond nu voor het trio, blijkbaar onbewust van de bewonderende blikken, die Leeks op haar wierp.

„Wel Ann?"

„Er is opgebeld. „Hij" was — het."

„De Wreker?"

„Ja. Hij zeide, dat hij op weg hierheen was."

Blackham knikte, en ziende dat haar ogen naar de krant gingen, vouwde hij die terloops op, om te voorkomen, dat zij zou lezen wat er op de frontpagina stond.

„Vraag hem hier te komen, als hij er is. Ann."

Ze verliet hen en ging naar de kleine zitkamer, waar een stapel sokken en andere mannenkleren lagen. Ann begon de sokken te stoppen, met een dikke stopnaald, maar haar gedachten waren elders — haar oren gespitst. Meer dan eens had zij vreemde geluiden uit het sousterrein horen komen — uit de geheimzinnige, verboden plaats, die onder het hele huis doorliep. Als ze niet zo'n sterke genegenheid voor haar vader gekoesterd had, zou ze de verschrikkingen, die ze onderging, niet verdragen hebben. Hij was niet altijd degene geweest, die hij nu was. Ze herinnerde zich menige gelukkige dag — jaren geleden — toen haar moeder nog leefde. Toen was haar vader een vrolijk man geweest — juist uit de oorlog teruggekomen, en vol hoop, dat hij ondanks zijn verminking een goede betrekking zou vinden. Maar haar moeders dood volgde en een lange tijd van tegenspoed. Ann ging naar school en alles veranderde.

Ze werd uit haar gedachten opgeschrikt, doordat er gebeld werd, en haar hart bonsde, toen ze het bekende driemaal schellen herkende. Het was de Wreker, die zich aan zijn afspraak kwam houden. Haar gemoed was een mengeling van vrees en opwinding. Ze ging naar de voordeur en deed open. Buiten stond een lange gedaante, geheel gehuld in een donkere en nauwsluitende mantel, waarvan de brede kraag opgezet was. Een vilten hoed had hij diep over de hoofd getrokken en bedekte bijna zijn rechteroog. Het enigszins schemerachtig licht bescheen een gezicht.

Het geleek meer vrouwelijk dan mannelijk, het was hooggekleurd, en uiterst onbewogen. De lippen waren vol en rood, en de ogen stonden diep en verborgen. Ze stond verbaasd. In het volle daglicht zou iemand van normale gezichtsvermogen geweten hebben, dat het een masker was — een natuurgetrouw ding, dat meesterlijk op menselijk vlees leek, dat zich uitstrekte tot de hals en zelfs over de oren, maar in dit onzekere licht was zo'n ontdekking moeilijk. Ann, echter werd niet bedrogen. Ze had het te vaak gezien.

„Wilt u niet — binnenkomen?" vroeg ze.

(Wordt vervolgd)